

2023 rok był dla Muzeum Krakowa bardzo dobry!

Nie tylko dlatego, że nasi goście pobili rekord frekwencji z 2019 roku (odwiedziło nas 1 350 882 osoby, w tym 501 867 z zagranicy).

Nie tylko z powodu otwarcia dziesięciu wystaw, wśród których największą popularnością cieszyły się: *Trzepaki, Reksio, Atari* w Muzeum Nowej Huty, *Przetłumaczyć rzeczy nieludzkie* w Fabryce Emalia Oskara Schindlera, Pokonkursowa wystawa Szopek Krakowskich w Pałacu Krzysztofora i *Włodzimierz Tetmajer. Siła barwy i temperamentu* w Pałacu Krzysztofora. Nie tylko dzięki otwarciu wystaw *Harcerskie ścieżki* i *Fort Jugowice. Dziedzictwo miejsca* w naszym nowym oddziale Muzeum i Centrum Ruchu Harcerskiego w orcie Jugowice 52a, stworzonym wraz z organizacjami harcerskimi.

Nie tylko z powodu sukcesu Roku Włodzimierza Tetmajera, którego muzeum było pomysłodawcą i głównym organizatorem.

Cieszymy się również z rozwijającej się współpracy z naszym otoczeniem społecznym. Z tego, jak mieszkańcy Krakowa reagują na nasze nowe projekty, jak aktywnie uczestniczą w ich realizacji. Także z tego, jak liczne grono lokalnych inicjatyw skorzystało z naszego zaproszenia do Sali Spotkań Krakowian, zwanej też Spotką, w której mogą realizować własne inicjatywy.

Radość sprawia nam też fakt, że muzeum stało się miejscem dyskusji nie tylko o historii, ale też o teraźniejszości i przyszłości naszego miasta, m.in. w ramach cyklu „DNA Krakowa”. Wśród sukcesów 2023 roku należy wymienić także współpracę ze środowiskiem neo-flisaków, utworzenie Przystani Muzeum i organizację XVI Konferencji Polskiego Muzealnictwa Morskiego i Rzecznego. To nowy kierunek naszych działań, zainicjowany wystawą „Wista re-kreacja”. Z pewnością będziemy go rozwijali.

Zupełnie nowe, olbrzymie możliwości otwiera też przed muzeum wspomniany już oddział harcerski, otoczony zielenią i będący zaproszeniem do aktywności realizowanych na łonie przyrody.

Zwrot w kierunku przyrody nie jest przypadkowy. W planie wystaw na rok 2025 znalazła się wystawa o zwierzętach w Krakowie, trwają też prace Kolegium do spraw zrównoważonego rozwoju Muzeum Krakowa, które ma opracować zieloną strategię instytucji. Poczujemy się do odpowiedzialności za dobrostan swojego otoczenia oraz warunki życia przyszłych pokoleń. Szukamy więc rozwiązań, które pozwolą nam skuteczniej zredukować negatywne skutki naszej działalności dla środowiska naturalnego.

Mamy nadzieję, że rok 2024 będzie równie udany!

Rok Włodzimierza Tetmajera

W roku 2023 przypadła 100. rocznica śmierci Włodzimierza Tetmajera, wybitnego artysty i działacza politycznego aktywnie zaangażowanego na rzecz walki o niepodległość Polski. Muzeum Krakowa było głównym organizatorem uchwalonego z jego inicjatywy przez Senat RP Roku Włodzimierza Tetmajera. We współpracy z 12 partnerami zorganizowaliśmy ponad 200 wydarzeń. Głównymi były: pierwsza monograficzna wystawa artysty *Włodzimierz Tetmajer. Siła barw i temperamentu* (Pałac Krzysztofory, kuratorka Marta Marek) oraz ogólnopolska konferencja naukowa *Oblicza Tetmajera*. Sadziliśmy również malwy przy ulicach Tetmajera i Malwowej w miastach w całej Polsce, organizowaliśmy debaty, warsztaty i spotkania. Były też Żywe obrazy – ogólnopolski konkurs inspirowany twórczością Włodzimierza Tetmajera. Klamrą spinającą rok stały się dwa Kolędowania z Tetmajerem. Korowód kolędniczy wyruszał z Rydlówki, docierał specjalnym tramwajem do Plant, okrążył Rynek Główny, a następnie zmierzał do Pałacu Krzysztofory. Na ekspozycji w Pałacu Krzysztofory zaprezentowano przede wszystkim twórczość malarską wybitnego artysty związanego z Krakowem i dawną podkrakowską wsią Bronowice. Pokazano blisko dwieście obrazów sztalugowych i kilkaset rysunków, głównie szkiców do kompozycji malarskich. Prezentacja obejmowała dzieła pochodzące z kolekcji muzealnych i zbiorów prywatnych. Niektóre prace zostały po raz pierwszy zaprezentowane publicznie. Jej dopełnieniem była kameralna prezentacja – w osobnych aneksach wystawy – przedmiotów, zdjęć i pamiątek, w tym rodzinnych, obrazujących aktywność pozaartystyczną, a zwłaszcza polityczną i niepodległościową Tetmajera. Wystawie towarzyszyło wydawnictwo – katalog *Włodzimierz Tetmajer. Siła barw i temperamentu*.

Ponad 200 wydarzeń

12 partnerów

Wystawę obejrzało 19 789 osób

Muzeum na wynos

Najnowszy program edukacyjny Muzeum Krakowa jest adresowany do nauczycieli i opiekunów oraz uczniów szkół podstawowych, bibliotek, domów kultury a także odbiorców indywidualnych.

Zainteresowani mogą wypożyczyć jeden bądź kilka kufrów o różnej tematyce, nawiązującej do podstawy programowej. Każdy z nich zawiera Karty pracy Ucznia oraz Zeszyt Nauczyciela i Opiekuna. Znajdują się w nim także różnego rodzaju materiały edukacyjne, rekwizyty, repliki służące do oglądania, dotykania, a nawet przymierzania!

Obecnie dostępne są kufry: *Życie codzienne w średniowiecznym mieście*, *Z czego składał się rycerz*, *W świecie krakowskich legend* oraz *Dole i niedole służących*.

Każdy ma swój odpowiednik – kufer wirtualny, dostępny na stronie www.muzeumkrakowa.pl/muzeum-na-wynos i zawierający dodatkowe materiały.

Kufry są dostępne przez cały rok szkolny i wakacje.

Można je wypożyczać na czas 1-14 dni.

Kontakt: muzeumnawynos@muzeumkrakowa.pl

Wydarzenia edukacyjne: 3054 dla 67 225 osób

Oprowadzania: 3874 dla 49 561 osób

Encyklopedia Krakowa

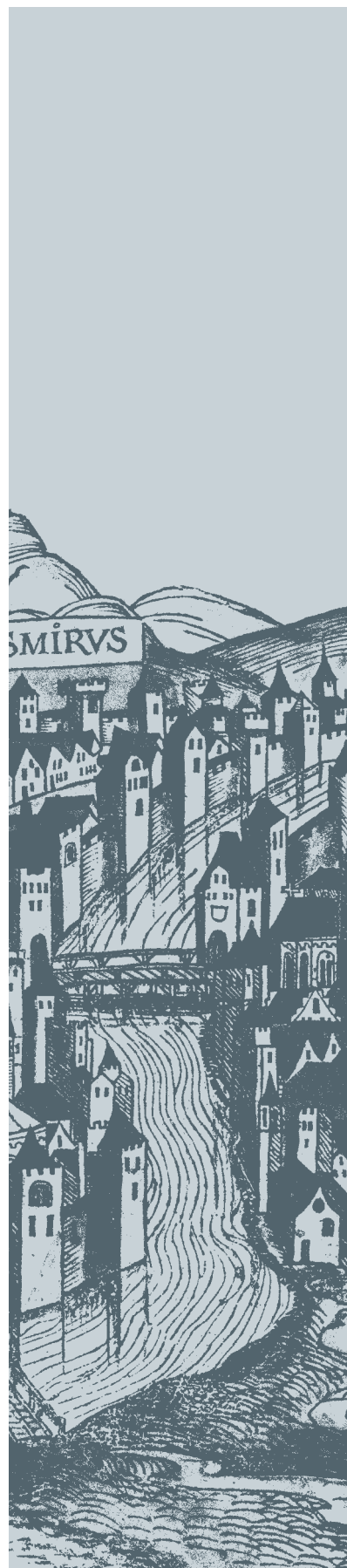
Blisko osiem kilogramów waży *Encyklopedia Krakowa*, wydana w 2023 roku nakładem Muzeum Krakowa i Biblioteki Kraków.

Pierwsze, jednotomowe wydanie *Encyklopedii Krakowa* ukazało się w 2000 roku nakładem Wydawnictwa Naukowego PWN. W 2016 roku Biblioteka Krakowa podjęła inicjatywę przygotowania nowej, rozbudowanej i uaktualnionej wersji wydawnictwa. W 2019 r. odkupiono od PWN prawa do haseł składających się na pierwszą edycję.

Dwutomowa *Encyklopedia Krakowa* zawiera około 6 tysięcy haseł, 3 tysięcy ilustracji, 171 map i planów, 66 tabel i wykresów oraz część zatytułowaną *Kraków w liczbach*, prezentującą materiały przygotowane przez Urząd Statystyczny w Krakowie. Stan przedstawianej wiedzy rozpięty jest w przedziale czasowym od 2021 do lipca 2023 roku.

Nowe hasła napisało blisko 300 autorów, którzy wraz z twórcami pierwszej edycji tworzą imponującą zespół ponad 1000 osób.

Publikacja została sfinansowana ze środków Miasta Kraków. Partnerem edycji jest Archiwum Narodowe w Krakowie.

Spotka, czyli Sala Spotkań Krakowian

Muzeum Krakowa konsekwentnie rozbudowuje współpracę z otoczeniem społecznym. Organizacjom pozarządowym oddało w użytkowanie Spotkę, czyli Salę Spotkań Krakowian.

To trzy pomieszczenia (z zapleczem kuchennym i toaletowym) w Pałacu Krzysztofory, przystosowane do organizacji spotkań, wykładów czy warsztatów. Swoje wydarzenia organizują tam m.in.: Związek Ukraińców w Polsce, Teatr Bakalarz, NSZ Uniwersytetu im. KEN, Zbóje Wiślane, czyli Przyjaciele Galara Boudica, grupa Toastmasters – Inżynieria Słowa, Muzeum Herstorii Sztuki, Fundacja Inicjatyw Twórczych Kurdybanek, Krakowski Okręgowy Związek Żeglarski, Krakowski Królewski Związek Żeglarski..

To miejsce tętniące nieustannie życiem i ciekawymi inicjatywami.

Spotka stała się także zapleczem dla krakowskiego sztabu Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. To właśnie w niej odbywały się przygotowania do 32. edycji WOŚP, która zagra 28 stycznia 2024 roku pod hasłem „Płuca po pandemii. Gramy dla dzieci i dorosłych!”.

Odbyło się **319** spotkań

Przystań Muzeum

Jedną z misji Muzeum Krakowa jest opieka nad krakowskimi tradycjami, takimi jak szopkarstwo, Pochód Lajkonika czy koronkarstwo. W roku 2023 do tego grona dołączyło flisactwo, a w muzeum powstała jednostka, która ma się zajmować historią i dziedzictwem rzeki w Krakowie.

To nie pierwsza inicjatywa muzeum związana z tą tematyką. Przełomowa okazała się wystawa *Wisła. Re-kreacja*. Podczas prac nad nią i w trakcie jej trwania nawiązaliśmy współpracę m.in. ze środowiskiem krakowskich drewniaków/flisaków/włóczków, z którymi zorganizowaliśmy kilka akcji nad Wisłą i na Wiśle. To były pierwsze przymiarki do „zaopiekowania” się dziedzictwem rzeki. W Domu Zwierzynieckim powstała jednostka Przystań Muzeum, która z czasem ma przekształcić się w muzeum krakowskiego odcinka Wisły.

W 2023 roku Muzeum Krakowa stało się właścicielem galerii Szwajcarka, pozyskało siedem pali cumowniczych i fragment terenu na Bulwarze Rodła u ujścia Rudawy do Wisły. Miejsce to ma się być przestrzenią, gdzie neo-flisacy z Krakowa będą mogli kultywować tradycje, a mieszkańcy miasta i turyści się z nimi zapoznawać.

Teren Przystani Muzeum jest ogólnodostępny. Na galerii Szwajcarka można oglądać wystawy czasowe – dostępne z brzegu Wisły. Pozostałe jednostki są własnością fundacji i osób prywatnych – partnerów Muzeum Krakowa.

Ważnym akcentem, podkreślającym nowy kierunek działań muzeum stał się fakt, że w 2023 roku było ono gospodarzem XVI Konferencji Polskiego Muzealnictwa Morskiego i Rzecznego.

Zorganizowano:

66 wydarzeń dla 1303 osób

Dwie wystawy w Muzeum i Centrum Ruchu Harcerskiego

W najnowszym oddziale Muzeum Krakowa - Muzeum i Centrum Ruchu Harcerskiego w Forcie Jugowice 52a - otwarto w minionym roku dwie wystawy: *Fort Jugowice. Dziedzictwo miejsca* oraz *Harcerskie ścieżki*.

Pierwszą z ekspozycji poświęcono historii i tradycji południowych obszarów Krakowa, a także Twierdzy Kraków, dziejom jej powstania, jej architekturze i jej mieszkańcom – żołnierzom austro-węgierskim. Wystawa opowiada o życiu codziennym i świątecznym, o pokoju i wojnie, a wszystko to w zabytkowych wnętrzach będących świadkiem historii.

Harcerskie ścieżki są wspólnym dziełem muzealników i harcerzy z ZHP i ZHR. To opowieść o fenomenie ruchu harcerskiego, z jego bogatą historią, tradycją, ideałami i metodami wychowawczymi. Najciekawsze eksponaty to: replika samochodu Ford T z harcerskiej wyprawy dookoła świata z lat 1916–1928, instalacja w kształcie żubra rzeczywistych rozmiarów, który był symbolem Jubileuszowego Złotu w Spale w 1935 roku, czy kosz balonowy użytkowany przez harcerskie drużyny lotnicze. Wśród poruszanych wątków nie mogło zabraknąć udziału harcerzy w konspiracji podczas II wojny światowej czy odrodzenia harcerstwa w okresie PRL-u. Narracja została doprowadzona do czasów współczesnych i opowiada o tym, jak harcerstwo wychowuje obecną młodzież w reakcji na bieżące wydarzenia i zmiany stylu życia.

Muzeum i Centrum Ruchu Harcerskiego zostało utworzone we współpracy z ZHP i ZHR. Ma nie tylko badać, dokumentować i popularyzować działalność organizacji harcerskich, ale także być miejscem tętniącym codziennym harcerskim życiem. Zlokalizowany w lesie fort wydaje się do tego idealnym miejscem. Znajduje się tam pole biwakowe, olbrzymie miejsce pod ognisko, a także pokoje i sale umożliwiające organizację szkoleń.

Wystawa *Trzepaki, Reksio, Atari*

Muzeum Nowej Huty zamieniło się w 2023 roku w wielką salę zabaw i było pełne pozytywnych emocji. – Miałem/miałam takie! – to był jeden z najczęściej powtarzanych zwrotów na wystawie przygotowanej przez kuratorkę Agatę Klimek-Zdeb. Wystawa opowiadała o zabawach i rozrywkach dziecięcych w okresie PRL-u, w rzeczywistości miejskiej: zarówno o zabawkach i grach (tych popularnych i tych wymarzonych), aktywnościach na świeżym powietrzu, zabawach i grach ruchowych, jak i o czytelnictwie, ofercie kulturalnej dla dzieci czy o rozwoju technologii na przestrzeni dekad (od rzutników i telewizorów po pierwsze komputery w latach 80. XX wieku). Pośród kilkuset eksponatów prezentowanych w Muzeum Nowej Huty znalazły się klasyki – jak celuloidowe lalki, misie-trociniki, figurki żołnierzyków, zabawkowe pojazdy, popularne planszówki, wrotki, zośka, kolejka elektryczną czy rzutnik Ania, ale także prawdziwe perełki, np. autentyczna lalka filmowa Misia Uszatka, oryginalne folie animacyjne przedstawiające m.in. Bolka i Lolka oraz Reksia, grafiki Bohdana Butenki, oryginalne plansze komiksowe, m.in. z cykli *Kajko i Kokosz* oraz *Jonka, Jonek i Kleks*. Nie zabrakło też tytułowego trzepaka oraz komputera Atari.

Wystawa miała specjalnie przygotowaną dziecięcą ścieżkę zwiedzania, na która złożyły się przestrzenie interaktywne, w których można się było bawić do woli oraz skierowane do dzieci teksty. Towarzyszył jej mini album *Na trzepaku* z fotografiami ze zbiorów Muzeum Krakowa autorstwa Henryka Hermanowicza, Roberta Kosieradzkiego i Józefa Lewickiego. Partnerami wystawy były: Fundacja Muzeum Komiksu, Muzeum Zabawek w Krakowie i Muzeum Elektroniki w Krakowie.

Wystawę obejrzało **39 144** osoby

Wystawa *Przetłumaczyć rzeczy nieludzkie*

Nieduża, lecz o wielkim ciężarze gatunkowym była ekspozycja czasowa, przygotowana w Fabryce Emalia Oskara Schindlera przez kuratorkę Katarzynę Kocik.

Pod koniec 1944 roku, w wyzwolonym spod okupacji niemieckiej Lublinie, Centralny Komitet Żydów w Polsce wraz ze Związkiem Literatów i Dziennikarzy Żydowskich powołał Centralną Żydowską Komisję Historyczną. Jej zadaniem było zbieranie materiałów źródłowych, w tym relacji świadków Zagłady, oraz udostępnianie ich instytucjom zaangażowanym w ściganie i osądzanie niemieckich zbrodniarzy wojennych. Pracownicy Komisji wychodzili z założenia, że wykazy, statystyki, naukowe sformułowania nie wyrażą tego, co w tym wszystkim było najbardziej istotne: „tragicznej treści człowieczej”.

Zadania dokumentowania Zagłady podjęli się żydowscy badacze, którzy sami byli ofiarami prześladowań. Większość z nich nie była zawodowymi historykami. W czasie wojny znaczna ich część straciła wszystkich bliskich. Jednym z najaktywniejszych oddziałów CŻKH była Wojewódzka Żydowska Komisja Historyczna w Krakowie.

Wystawa była opowieścią o tuż powojennych próbach rozrachunku ludności żydowskiej z tragicznym doświadczeniem okupacji niemieckiej w Krakowie oraz poruszała sprawę pamięci o żydowskich ofiarach wojny w mieście. Narracja skupiała się wokół czterech zagadnień: przetrwania prześladowanych, dokumentowania i osądzania wydarzeń czasu wojny oraz współczesnego tłumaczenia, wyjaśniania tragicznej przeszłości.

Wystawie towarzyszyło wydawnictwo – katalog *Przetłumaczyć rzeczy nieludzkie*.

Wystawę obejrzało **23 942** osoby

Wystawa 45 lat odnowy Krakowa – miasta na Liście Światowego Dziedzictwa UNESCO

W 2023 roku minęło 45 lat od wpisania zespołu staromiejskiego Krakowa (Wawelu, Starego Miasta, Kazimierza i Stradomia) na utworzoną w 1978 roku Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Historyczne centrum miasta Krakowa zajmowało wówczas jedno z 12 pierwszych miejsc na Liście Światowego Dziedzictwa. Obecnie składa się ona z 1157 obiektów rozmieszczonych w 167 państwach. Wśród nich 17 obiektów pochodzi z Polski. Na wystawie czasowej *45 lat odnowy Krakowa – miasta na Liście Światowego Dziedzictwa UNESCO* przedstawiono główne etapy i kierunki działalności Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa na rzecz odnowienia historycznej zabudowy Krakowa – od momentu jego powstania (18 grudnia 1978 roku odbyło się pierwsze zebranie) po czasy nam współczesne. Na pokazanych na wystawie fotografiach przedstawiono niektóre zabytkowe budowle podczas remontu oraz po zakończeniu prac renowacyjnych. Częścią wystawy była również *Kronika życia miasta (1978–2023)*, w której ukazano najważniejsze – zarówno polityczne, jak i kulturalne – wydarzenia odbywające się wówczas w mieście. Współorganizatorem wystawy było Biuro Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa.

Wystawę obejrzało **3496** osób

Wystawa *Zanim wyrosły mury. Żydzi w Podgórzu*

W 2023 roku przypadała 80. rocznica likwidacji getta w Krakowie. W obchody tej smutnej rocznicy wpisała się wystawa przygotowana przez kuratora Piotra Figielę w Muzeum Podgórza.

Ekspozycja prezentowała wielowymiarowość społeczności żydowskiej Podgórza. Pokazywała też, jak rozwijające się prężnie miasto wpływało na swoich żydowskich mieszkańców i odwrotnie – jak społeczność żydowska pracowała nie tylko dla siebie, lecz dla ogółu mieszkańców Podgórza, a następnie Krakowa.

Wystawa opowiadała między innymi o powstaniu i działalności gminy wyznaniowej, organizacji oraz stowarzyszeń religijnych i filantropijnych. Osobną część poświęcono działalności ekonomicznej podgórskich Żydów. Wyjątkowy charakter miała część poświęcona rodzinie. Był to rodzaj studium z zakresu mikro historii pięciu żydowskich rodów z terenu Podgórza – Mondererów, Lewkowiczów, Sterngastów, Feldmanów i Ofenów. W części poświęconej elicie przedstawiono najważniejsze grupy i pojedyncze postaci z życia społeczności żydowskiej w Podgórzu, mające ogromny wpływ nie tylko na Żydów podgórskich, lecz także całą populację miasta.

Wystawie towarzyszyło wydawnictwo *Zanim wyrosły mury. Żydzi w Podgórzu*.

Wystawę obejrzały **3652** osoby

Wystawa pokonkursowa 81. Konkursu Szopek Krakowskich

Po pandemicznych ograniczeniach twórcy szopek krakowskich znowu spotkali się pod pomnikiem Adama Mickiewicza, a mieszkańcy Krakowa i turyści tłumnie odwiedzali pokonkursową, jubileuszową wystawę w Pałacu Krzysztofora.

Krakowski zwyczaj „chodzenia” z szopką po domach sięga XIX wieku. Jednak po I wojnie światowej zaczął zanikać. By szopkarskie tradycje zachować dla następnych pokoleń, Jerzy Dobrzycki, kierujący magistrackim działem propagandy, w 1937 roku zorganizował pierwszy Konkurs Szopek Krakowskich. Po II wojnie światowej konkursy wznowiono, a ich organizacji podjęło się Muzeum Krakowa.

Co roku w pierwszy czwartek grudnia szopkarze przynoszą swoje prace na Rynek Główny i ustawiają je na stopniach pomnika Adama Mickiewicza. W samo południe wyrusza korowód szopek wokół Rynku, który zmierza do Pałacu Krzysztofora. Tam prace ocenia Jury składające się m.in. z historyków, etnografów, historyków sztuki, architektów i plastyków.

W 2014 roku szopkarstwo krakowskie wpisano na Krajową listę niematerialnego dziedzictwa kulturowego. Od roku 2018 tradycja wykonywania szopek jest pierwszym wpisem z Polski na Liście reprezentatywnej niematerialnego dziedzictwa ludzkości UNESCO.

Od kilku lat szopki można podziwiać także na ulicach Krakowa – w specjalnych gablotach lub w witrynach lokali i sklepów w ścisłym sercu miasta. Współorganizatorem tej formy prezentacji jest Krakowski Biuro Festiwalowe.

Wystawę obejrzało **22 459** osób

IX Konkurs na Najpiękniejsze Drzewko Emausowe

Już po raz dziewiąty Dom Zwierzyniecki zaprosił w minionym roku do udziału w Konkursie na Najpiękniejsze Drzewko Emausowe. Jego efekty można było oglądać w pasażu Pałacu Krzysztofory.

Przez wiele lat na krakowskim Emausie można było kupić drzewko życia jako pamiątkę z odpustu. Dziś taki symbol odradzającego się życia, pełny nadziei i radości, jest nam może jeszcze bardziej potrzebny. A ponieważ nie spotyka się go już na emausowych kramach, Muzeum Krakowa zachęca do własnoręcznego wykonywania tej specyficznej ozdoby wielkanocnej.

Tradycyjne drzewko emausowe składało się z gniazda z figurkami piskląt lub figurki ptaka osadzonego na ozdobionym listkami kiju i zwykle wykonane było z drewna. Zabawka ta posiadała bogatą symbolikę związaną z dawnymi obrzędami i zwyczajami mieszkańców podkrakowskich wsi, a tradycja wykonywania tej ozdoby sięga czasów przedchrześcijańskich, kiedy to wierzono, że dusze zmarłych powracają na ziemię pod postacią ptaków i szukają schronienia w gałęziach drzew. Drzewko oznaczało również budzenie się przyrody do życia.

Do tej symboliki mają nawiązywać zgłaszane na konkurs drzewka, wykonane w dowolnej formie przestrzennej, dowolnej wielkości, za pomocą dowolnej techniki oraz materiałów. Jury ocenia zgodność z symboliką drzewka życia, ogólne wrażenie estetyczne, oryginalne ujęcie tematu, a także pomysłowość, jakość wykonania oraz kompozycję.

Wystawę obejrzało **6606** osób

Wystawy ukraińskiego haftu i wyszywanek

Krakowskie koło Związku Ukraińców w Polsce zaprosiło w 2023 roku do Muzeum Krakowa na dwie wystawy: *Ukraiński haft w Polsce* oraz *Wyszywanka – kiedyś i dziś*.

Przedstawiły one sztukę użytkową, zwłaszcza tę haftowaną, tworzoną przez Ukraińców, którzy zamieszkiwali tereny Polski. Kiedy jeszcze haft był bardzo popularnym środkiem przyozdabiania odzieży, obrusów, ręczników okazjonalnych, tkanin kościelnych, każdy region, czy to Polski, czy Ukrainy, czy innych państw, wyróżniał się swoim stylem. Tak jak teraz można pochwalić się strojem, haftem krakowskim, tak i tereny wschodniej i południowo-wschodniej Polski również miały swój rodzaj haftu. Na wystawach zaprezentowane zarówno stroje historyczne, jak i tworzone współcześnie.

Wystawom towarzyszyły warsztaty artystyczne: haftowania, tworzenia obrazów w formie wycinanki oraz malowania w stylu petrykowskim (ten rodzaj malarstwa jest wpisany na światową listę dziedzictwa UNESCO jako spuścizna kultury niematerialnej). Odbywały się też lekcje tematyczne o historii haftowania, jego znaczeniu i stylach.

Wystawy obejrzało **7649** osób

